

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. hímző-utca 1. sz. ... Kiadó hivatal: Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.

Előfizetési ár: Vidékre postán vagy helyben házból hordva: Egy évre 20.- Félévre 10.- Negyedévre 5.- Egy hónapra 1.80

Gyanus előjelek.

Tisza Kálmán benső politikai háztartásához sok mindenféle szedett-vedett, ütött-kopott eszközök, tárgyak, csonka butorodások, különböző politikai hivatású szolgazemlékek, jövőmenők, vendégek, rokonok, jó barátok és házi barátok tartoznak, kik mind valamennyi összevéve az ő környezetét, az ő híres taktikáját, az ő megdönthetetlen parlamenti hatalmát képezik.

Ezen becsületes emberek, ezen jólétek, jó hiszemű és jámbor politikusok közé tartozik Plachy Tamás is, kiből megkövetült az a gondolat, hogy ő még most is az az ember, a ki a balközép virágzó napjaiban volt; hogy ő még mindig szabadelvű s hogy ő még mindig egész lélekkel azon táborban küzd, mely Magyarország önállóságára, szerzett jogainak tiszteletben tartására s el nem évülhető érdekeinek védelmére törekszik.

Ilyen embereket is tart Tisza Kálmán maga mellett s a maga táborában. Az ilyen emberek egészítik ki az ő taktikáját. Az ilyen emberek tudják legelőszóbban értékesíteni s az ilyeneknek tudja legtöbb hasznát venni. Az ilyen emberek nem kívánunk sem hivatali, sem rendet, sem képviselőházi jegyzőseget, sem árvizi bizottságot, sem szeptemi megbízatást, sem rendelkezési alaphoz járó javadalmat, sem bérencz lapoknál foglalkozást, sem igazgatóságoságot vasutaknál, sem rendjelszerzési agenterát, sem semminemű jótéményt.

Mert az ilyen emberek lelke csakugyan tisztá, mint azon vénasszonyé, ki istent imádvá könyöző szemekkel s ereje fogyatékig hordta a rózsát a máglya alá, melynek lángjai, Huss Jánost, az igazság vértanúját égették hamuvá.

Plachy Tamás most is felemelte szavát. Tisza Kálmánnak egyik sugalmaslapja kitézte a zászlót a vármegyék eltörlésére, a szabad tisztviselőválasztás megszüntetésére, a kinevezési jog behozatalára, a központosítás és kormánymindehatóság felállítására. Plachy Tamás tiszta lelke e hatalmas zászlót nem tűrheti. Ő azt hiszi, hogy ő a régi szabadelvű iskola növendéke, neki tehát szent kötelessége az önkormányzati jogokért, az alkotmány védelméért sikra szállani. Meg is teszi. Tiltakozik az ellen, hogy a „szabadelvű” párt a kinevezési rendszer híve volna. Okosan, igazán és nemes hévvel bizonyítja be, hogy a mi közigazgatási bajaink nem a választási rendszeren alapulnak, tehát a kinevezési rendszerrel nem is orvosolhatók meg. Minden szava, minden sora ünneplés fogadást foglal magában az önkormányzati jogok megvédésére — akkor, majd ha azok megtámadtatnak s mindenkori ellen a ki azokat majd megtámadni merészi. Szóval Plachy Tamás el nem tudja hinni, hogy a mikor majd Tisza Kálmán kérésre feszíti a megyei önkormányzatot, Plachy Tamás lesz az első, a ki keresztül veri a szegyet a vérző, vonagló, szent tetemen.

Pedig bizony ez be fog következni. És a mikor majd bekövetkezik: Plachy Tamás akkor is fog hangoztatni egy dicső elvet, mely őt ez újabb elhatározására indította. És akkor őszintén és jóhiszeműleg fog cselekedni, mint az a vén asszony, a ki, mikor az egy kéve rózsát meg elégeti a máglyán, istent imádvá és könyöző szemekkel ment el a máglyától — hogy újabb kéve rózsát szedegessen össze. Ő a Plachy Tamások, a nógrádi Szótlagh Pálok és még az egynehány, a ki hozzájuk hasonló, bámulatos ügyességgel bírnak lelkük együgyűségében megsegíteni Tisza Kálmánt, hogy ez kizozdíthasson helyéből minden fundamentumot, melyen a történeti, a valódi Magyarország nyugszik. Elfelelték őt már, mi volt lelkük meggyőződése, mielőtt 1875-ben a régi zászlót sárba taposták; mielőtt 1878-ban a kiegyezést megszavazták s mielőtt 1879-ben a muszkaszövetséget és bosnyák kalandot szentesítették.

Tisza Kálmán küldte az először, hogy kezdené el a csatározást a megyei önkormányzat ellen. De Tisza Kálmán taktikájához mulhatlanul szükséges, hogy vagy magától, vagy mások által tekintélyes szót emelkedjék az önkormányzat védelmére. A mint Tisza Kálmán vagy hívei egy egészséges, rokonszenves s a nemzet javára szolgáló elvet vagy intézményt elkezdnek magasztalni: annak az elvnek kiáltása, annak az intézménynek megdöntése már el van határozva. Ime Csernátorny Lajos ostromolja az önkormányzatot, Plachy Tamás pedig védelmezi. Plachy Tamásnak e nemes leve, e nemes elhatározása az első biztos gyantujel arra, hogy az önkormányzat felett kong már a vész harang, Tisza Kálmán nem fogja Plachy Tamást e harcban visszatartani, sőt még bátoritandja is. Mert Tisza Kálmán jól tudja azt, hogy a szükség pillanatában Plachy Tamás őszinte és jóhiszemű meggyőződése megint csak olyan leand, a milyennek azt Tisza Kálmán megkívánja. Így volt eddig, így lesz ezután is.

Budapest, június 25. A kataszteri munkálatok — mint értesülünk — minden ké. becsli járásban egész erővel folytatásban vannak. Gr. Szapáry pénzügyminiszter erősen sürgeti, mind a központi, mind a vidéki közegeket, hogy a járásleírások, a tisztajóvedelmi tényezők megállapítása, a mintaterek a tisztajóvedelmi tarifának és osztályozásnak tervezetei most már a járási választott becslők közbenjöttével a folyó évben mulhatlanul elkészítsenek. Komoly rendeletek becsátattak ki ez irányban a kerületi igazgatóságokhoz s a központi kataszteri felügyelők is most kint kerületeikben működnek. E munkálatok ugyan részben a múlt év folyamán elkészültek ugyan már, de a választott járási becslők kiállításával csak maguk a kinevezett biztosok által. Ez eljárást azonban a törvény meg nem engedti s azért az idén ugyanazon munkálatok újból, de törvényes formában készítenek. A pénzügyminiszter a költségvetéssel egyidejűleg jelentés szándékozik munkálatok eredményéről a képviselőház elé terjeszteni.

Kossuthnál Baracconében. Turin, jun. 22. Végig bolyongtam Felhő-Olaszország városait. Igazi bolyongás volt. Záróközlöny indultam s eltévelytem. Politikai áhítat vezette lépteimet. Égtem a vágylót látni a pontot, a hol egy ember el, a kinek kéve tengely volt, a mely körül a történelem fordult meg. Siettem és egy esetlen mozdulat elég boldog és gondatlanul körüljárás jegyében visszafelé forgatni a célpontot, mintha csak gyönyölni akarta volna bennem a magyart, a kinek visszajára mozog a világ, egyet előre tized hátra. Turinnak tartottam. Pádában csak annyit időm volt, hogy l-gorva jegyet váltak. Mentem, néztem, néhány állomás, s azon veszem észre magam, hogy megyek, de nem Milánóba, a merre szándékoztam, hanem Bolagnóba. Épen elméldébe voltam, hogy mittev legyek, midőn jött a kalanz, beesapta boszankodással megnyúlt orra előtt az ajtót, „partensarivalt gégejének az olasz piacokon kifejtett virtuozitásával egy riadozó ujjencz utasra, „prontiszólt mindjárt rá vezényszava, s a gőzép zakatolása a sineket reszoló kerekék zörgő kiserete mellett röptette a vonatot és a vonatalt az én árva zarándok testemet. Tuinba készítem egyenest és eljutottam Florenzbe görbén.

De mit gondol ön az értékpapirokra vonatkozólag? — Majd elmondom. Most értem, hogy miért hívatott csak akkor, midőn a szegény asszony már magánkivül volt. Egyedül lévén haladóké anyamam, bizonytalannak tartott mindent; Paillard anyó sohasem tartott pénzt magánál. Ezen értékpapírok kivételével körülmények féltán voltak nála; ő elismerénynek, fontos iratoknak, de nem pénznek tekintte, mintha köteletze magát, hogy nem vesz hasznokat, sőt a szelvényeket nem vágja le. Az értékpapírok bepecsételt borítékban voltak; Boyer egy székényben akadt rájuk, és így szólt: Ez elrejtett tárgy, senki sem fogja megdönti. El-sajjáltá tehát... Ez leginkább bizonyítja a körülményt, hogy a lemondás ürügye alatt, rögtön elutazott... Ezt gyónhatatlan volna. A tolvaj nálunk csak ő lehetett. — Állítsa így hangzik: Nagynénje — én nem tudtam, hogy ez az ön anyja volt, — igen rossz viszonyban élt fiával, és miután őt tekinté valódi gyermekének, a törvény ellenére kedvezményekben akar részesíteni; ezért kezbesíté neki ezen összeget, melyet számára készített, és pecsételt le... s visszatartotta. — Ő! a gazember, egy koldus fog valamit visszautasítani!... Vajjon nevelői tanították-e arra, hogy valamit visszahozni utasítani? Ezen körben csak hasonlóságot létezik, sőt a követek is pénzben változtatnak... visszautasítani, ő? El-lolpi, azt már előbb hínnem. Paillard dühös, magánkivül volt, és nehezelt önmagára, miszerint előbb nem jutott eszébe, hogy ezen Tartuffe rablá el az értékpapírokat, Nuret folytatta: — Végre, ő így mondja ekkor gyóntató atyja tanácsolta, hogy fogadják el. — Az ő gyóntató atyja... tehát van gyóntatója... Na ugyan, ez szép dolgokat tudhat. — Nem az övé, de az, ki Paillard asszonyt gyóntatta... — Boldogult anyja a gyóntató atyára bizta reávenni Boyert, hogy fogadják el ezen adományt és csakis a lelkes ismételt kérésére fogadta el... (Folytatás következik.)

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRCZÁJA.

A N A G Y I Z A. Hovár Elek regénye. NEGVEDIK RÉSZ. A Basile, Tartuffe és társai ház. (Folytatás.) — Ha hiszem-e? Azaz, hogy mindkét kezemet tenném a tűbe. — És az nem Möriz volt? — Miután ismerem Mörizt, megismertem volna. Nem, én úgy hiszem, hogy azon nagy gazember, Houdard a gebe volt, kivél előtte való este összeütöztém és kivél a multkor verkedtem. — Hogy-hogy? — Chadi elbeszélé az esetet, melynek következtében a szegény Ceille megbetegedett. — De hogy van az, kérdé az úgnök, hogy a kis Ferrand Amália járatos a Tussaud családnál? — Ő Ceille asszony barátnője; am emlittem, hogy Möriz hajdan segéd volt Tussaudnál... — Ah, veté oda az úgnök, nem mondtam, hogy ismerték egymást, Möriz talán nem büns, de szövetségese lehetett... — Möriz a gebe szövetségese!... de hisz úgy szereti, mint a kecske a kést, miután Möriznek nöl kellett volna adni Ceille-t; a szegény kicsinynek egy szereték egymást, hogy szinte irigyelni lehetett volna őket... Ezután Houdard megvárta az atya fejét, mert ő akarta nöl venni a leányt, és az öreg ajót mutatót a szegény fiúnak... A leány nem örömet hajlott a házasságra, mert az esküvő reggelén öngyilkossági kísérlet tett, én halásztam ki. — Várjon csak! veté oda egyszerre az úgnök; mindezen tények felemeltették a vizsgálatnál;... de ezen vizsgálat ő sajátosságosan vitétt egy bíró által, ki semmit sem ért; és úgy hiszem, ez alatt felsőbb parancsok rejlenek. Igen, e tényekre emlékszem; segítsen egy kissé: Junius 20-án reggel ön megment az ifju Ceille-t, ki öngyilkossági szándékából, az austeriázi hidról ugrott a vízbe, nemde?

nyújtson magyarázatot, itt egy ember életéről van szó. — Ah istenem! most már értem szolt Paillard. — Mit? veté oda az úgnök, ki az igazság első sugarait vélte észlelhetni. — Amália elbeszélé nekem, hogy Ceille asszony a vizsgáló bírónak készült menni, mert így szolt hozzá: „Ne félj semmit Amália, mi megmentjük fivérédet, én elveszitem önmagamot, de mindegy! ha megmentem őt!” — Hogyan ön tudta mind ezt, és a vizsgálat alatt mit sem szolt róla? — Hát kérdézték tőlem, szolt Chadi; önk erdetiék a vizsgálatnál: azt kell mondani, mit önk akarnak; ha beszélni akarnak, így szólnak: „Hallgasson, térjen a dologra,” vagy: „én ezt nem kérdem öntől. Feleljen.” — Az igaz: a vizsgálat borzasztó, megfoghatatlan, hogy ily ügyű emberek alkalmazzanak hasonló állásokra... Végre világot kezdünk deríteni ezen esetre; ha sejtéleim nem csalnak, tudjuk, hogy mivel töltötték az éj, és mire használtatt a peszgo... A tények sajátosságosan összevágának... ezt feljegyzem, és magamra vállalom. En elfogok menni Tussaud urhoz, és kiméletesen megkérdem Ceille asszonyt. — Tehát ön nem tudja? — Mit? — Hogy a boldogtalan fiatal asszony haladoklik... úgy szoltán el van veszte; két nap óta elvesztetté eszméjét. Az orvos azt mondá, hogy vége... veté oda Chadi sirástól remegő hangon. — Ah! Istenem, Istenem! mily szerencsétlen-ség!... Majd felkeresem a kórházbeli orvost, az ő állítása utmutatásul szolgálhat. — De, szolt Paillard, nem kereshetné ön fel Mörizot börtönben, ha egyenesen külnöl vele, mit tud, talán kényseríthetné a valómómsra? — Ez most már lehetetlen, ő nincs többé a törvényszéki épületben, ő Mazasban van; majd meglátjuk, ha az orvos-ál szoltatam; inkább felkeresem ügyvédjét, ki boldog lesz, hogy védelmi oka van. — Mondják, hogy a büntett rablási szándékából követeltet el; a házmótoszánál a legkisebb

nyom sem találtatok Möriznél, és az értékpapírok, melyeket anyám biztosítottul kapott, Houdard által tetették le, ki azokat elcsajjáltá... Végre mi történt velök? En soha sem tudtam meg, hogy miért hagyták abban az ügyet? — Hogyan? ön nem idéztetett? mily hőbortos vizsgálat. — Én semmit sem tudtam meg... — A dolog így áll: ezek egy úgnök kezében találtattak; ki igazolta, hogy ezen papírokat nagygyónjótól végreperében kapta... Az úgnök neve Boyer! — Boyer! kiáltá Paillard, oh! gazember, ő szegény anyámot lopta el azokat. — Ezen emberre vonatkozólag némi felvilágosítások felette hasznosak lennének. — Az első az, hogy Boyer unokaöcsém; anyja egy öreg kisasszony volt, ki folytonosan a szerényben bolyongott; ő annyiszor áldozott, mint mi reggelizünk. A sok áldozás gyümölese egy gyermek lett. Sokáig neveztek Boyert, „a lelkes gyermekének.” Röviden, a vagyontalansá any megvált, és a kórházban mult ki, anyam foglalkozott a gyermekkel, a mennyiben egy gyermekkel foglalkozni lehet, mely egy papnöveldeben van. Őn minden vétek csirájával került ki; egy-két-szer elfogták, mert az erkölciség ellen vétett, egyszer pedig lopott; hajdani tanítói mindig ki-sejtették, és végre elhelyezték a rendőrségnél. Úgy látszik, hogy a papnöveldei élet kifejté benne a kém lelkéit. Kezdetben nem is nézhettem reá undok foglalkozása miatt; — bocsánatot kérek. Nuret szemével sem hunyítottot, Paillard folytatta: — A jóság és szelidség álézaja alatt, ő a legveszélyesebb ellenség volt; egy hatalmas pártfogás védelme alatt, mindent mert, ő a megtestesült ál-szenkedés; szegény anyamát tévútra vezette valóságos érzéltől, és a gazember felhasználta azt, hogy minél többet kiskárhasson tőle; mi különben nehé volt, mert Paillard anyó nem örömet nyitotta fel erszényét; — ő mégis rávette; rólam minden elgondolható rosszat mondott, amár színleng barátom volt... Ilyen ez ember... láthatja, mily undok.

szor meg szászor rájöttem, hogy nincs igaz szó, nincs festészet a nyelvből, az érzések zuhataghoz pici tölezer a száj. Ugyis volt. Fel kilencz órakor érkeztem Turinba. Hanem ha fejtélt büntetés alatt rám parancsolnák, írjak le egy részletet a Genua és Turin között vasut mentében elteltő tájról, hát oda kellene nyujtanom a hóhérnak a nyakamra. Két órába került, míg levettem az ut porát és öltöny eszemtel tetőtől talpig, mint nagy ünnepek szokás. Két teljes óráig öltözököt áll-talan nem a völegény, a ki mennyasszonyához készül, hanem a tanítvány, a ki megy udvözölni mesterét, a hívó, a ki megy igét lesni az apostoltól. Oly erővel rohantak meg az érzések a tö-szomszéd közelében, hogy öltözökni látszóttam, pedig gondolkoztam. Nyakamba vettem Turin szolpescarnokos ut-csát, hogy a „strada ferrata Torino Rivoli” pályá-főjénél megváltam a jegyet, a melylyel az „örök váltásig” nagy reformatorhoz voltam menendő. Dél volt. Hévvél ömlesztette sugarait az olasz ég kéklő boltzatáról a nap, de nem éreztem, törődtem is én a természettel, mely kemenczük gyantán fit-totte meg az utzákat. A vonat csak kettőkor indult. Jártam le és fel a pályasárván előtt a déli pörköl megleben. Nem mentem volna el semeny-nyírt, nehogy lekéssem. Bántam is én, ha fej-csöválva néz meg az olasz, s talán eldormogi a római közmondást: „Csak kutyák és idegenek járnak a napon, a keresztények fölkeresik az ár-nyéket.” Jobb keresztény járásban voltam én nálunk. Az ő keresztényiségük nem terjed tovább a római pogány formákból átvett alakításoknál, a pap el-morzsolja a misét, a signora lepergeti olvasóját, de a világ azért csak bekökbán marad, a Megváltó igéje hol kenyérkeresetté, hol álszentekessé lett. Pedig nagyszerű az a világ, az az ő evangéliumi vi-lága: a felszabadulás, az egyenlőség világa. Ki az igazi apostol, ha nem volt is a galilei tenger halásza, ha nem kenték is papá szentelt olajjal? Az, a ki szabadsággá változtatja a szolgá-ságot; az, a ki kiküzd az egyenlőséget. Én oda tartottam, s bizony tiszta lélekkel, jó lelkiismerettel, nobs meg se gyóntam. Egyre nagyobb meglepettséggel terjeszt ki lel-lem fölött a mely érzelmek hatalmát. Önkénytele-nül szákebben pihentek felkaszom, a mikor egy barna magas homlokú fekete bajszú, borotvált állu, villogó szemű, ciczeroma nélkül elegánsan ö-öltözött fiatal ember akadt meg tekintetem. Rokonszenves alkja, az olaszokétól eltű jellege, és halk dudogtatásán-k sajátsága azt sugta nekem, ez is Kossuthoz megy. Meg-megnéztem, mintha látna volna valahol. Előlrész volt-e, vagy micsoda, elég az a szó, szinte háromszor is nyelvemben botlado-zott a megszólító szó. Akartam is, nem is. Levettem róla szememet s az Olaszország-ban is megkésztet tavaszunk dus zöldjén keresztül az Alphei havasok leirhatatlan szípen tündöklő ormára figgesztettem. Nekem még sebb, még nagyszerűbb volt az ezüsttagyogás és pompája, a tenyészetre tűzött koronája a természetnek, mint azoknak a millióknak, a kik látták földelni és lát-ták d-lelni rajtuk a napot. Hallottam, olvastam, hogy a száműzöttek vi-gasztalója a természet; hallottam és olvastam, hogy az égett honvágy kinjítja e havasok megkapó látványra s gitett elviselni a baracconei nagy re-meténél. Midőn megállott lakának tágas erkélyén

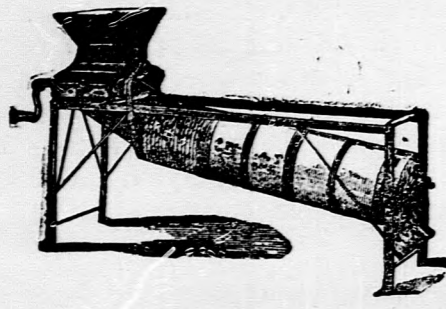

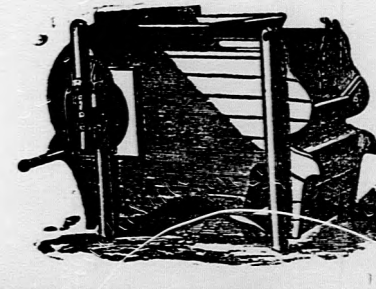

HIRDETESEK

Brogle J. & Müller

gép- és rostalemez-gyárnokok Budapest, Margitid közelében

ajánlják a már közleg idenyre honunk több gazdasági kiállításán versenyképességért első díjjal jutalmazott s javított Trieur-jeiket... Tisztító-rosták (Backer mintájára)

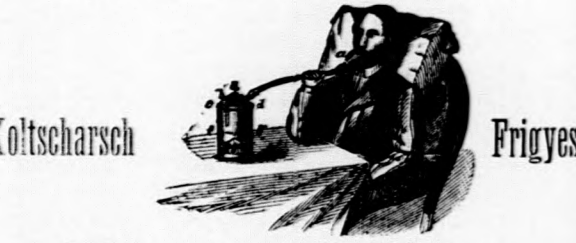
WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószer-gyárak harang- és ércöntődjéi Budapest, Erdősor 33. szám.

Gyógyeredményében eddig felülmúlhatlan gége, nyak- és tüdőbetegeknél

Koltzsarsch Frigyes belégzési gyógyeljárása, mely minden belsőleg használható gyógyszer nélkül, csak halmozos, növényi, ásványi készítmények belegzése használatát...

Katonai iskolában

BUDAPESTEN, nagy korona-utca 16. szám f. évi július 1-én egyéves önkéntes tanfolyam veszi kezdetét.

Tanintézet!

Schmidt Borbála tanintézete kézművekre, Budapest, sugar-út 70. szám I. emelet 10. ajtó.

Limonade Gazeuse.

Főraktára a pezsgő- és hűtő-italoknak golyó-palaczkokban. Berger, Holzmann és Musitzkynál, Tükör-utca 5. szám.

Málna-Gazeuse.

Kaphatók minden kávéház és cukrászdában.

sérvkötő.

A legújabb találmány az amerikai jónan javított ruganyos sérvkötővel; ez rugalmas, van, tisztán ruganyból művészesen szerkesztve s az a célja, hogy még a legújabb sérvet is lehetőleg rövidebb idő alatt, egyenletes fekvésbe hozza...

Elegans

- Öltözöt teljes 18 frt
Öltözöt panamából 19 frt
Öltözöt vasz. valodi angol 20 frt
Öltözöt orsz. vasz. angol 16 frt
Zekke lüsterből 5 frt
Kabátok rips és clothból se-lyem bélyessel 12 frt
Papi kabátok 25 frt
Papi paletot lüsterből 10 frt
Por-köpeny vasz. angol 12 frt
Féltölt. nyári 13 frt
Hálókötés, nyári 5 frt
Nyári nadrág 4 frt
Piavet mellény 10 frt
Vadász kabátok 25 frt
Livre öltözöt 10 frt
Gyermekek öltözöt 10 frt
Téli-árknál 10% engedmény a rondes árakból.

Huzás már július 1-én és 3-án!

- Insbucki sorsjegyeket eladok csak 15 1/2 frt
Salzburgi sorsjegyeket 14 1/2 frt
Krakaui sorsjegyeket 12 1/2 frt
Bécsi sorsjegyeket 14 1/2 frt

Igérvények

Hitel sorsjegyekre csak frt 4.50 és bélyeg. Bécsi sorsjegyekre csak frt 2.50 és bélyeg. Mindkettő összesen csak frt 6.50 és bélyeg.

Lory J.

Budapest, nyomdász Schlessinger és Weblauer könyvnyomdájában, Károly ka-zárnya, (rostély-utca 8. szám)

Chococa-Liqueur

(Liquor Chococa fortificans) a legbiztosabb, leghasznosabb és legjobb SZERE az ÚJ IDŐNEK a férfi-erős

Gyógy-tudósítások Romániából

Élet és egészség a valódi Hoff János-féle malátakészítmények által. Ismét megartva!

Huzás már július 1-én.

Bécsi-igérvények 2 frt 50 kr
Hitel-igérvények 4 frt 50 kr
Krakau-igérvények 4 frt 50 kr
Fényeremény 400,000 forinton fölül

Ötalmat a sokatírkálástól

az ismeretes, mindennemű iromány darabok, rajzok és hangjegyek másolására való Bauer-féle készletük nyújt

A szociális törekvések elleneseinek

legyen mint nélkülözhetetlen ajánlja a „Neue Gesellschaft”

HIRDETESEK

elaprézére, felvételnek a kiadó hivatalban (himző-utca 1. sz. a.)

ASTHMA

indiai szivarkák Cannabis indicából Grimault és Társa gyógyszerész Párizsban.

ELSŐ BUDAPESTI BUTORBAZÁR.

Árjegyzéke:

- I-6 csoport. Háló-szoba. 1 pár 1 ajt. siffon 33 frt
II. csoport. Fogadó-szoba. 1 gobelin garnitúra 130 frt
III. csoport. Fogadó-szoba. 1 fin. francia garnitúra 200 frt
IV. csoport. Fogadó-szoba. 1 fin. francia garnitúra 200 frt

Hilfe für Männer

Arztliche Behandlung augenärztlicher Erfolge

Patent gőzmotorainkon

légszusz-motorokat a legújabb szerkezettel, egy ember erővel kezd.

Schneider J. M. és Wiedemann, gép-gyár.

Bécs, Margarethen, Ziegelgasse 20.

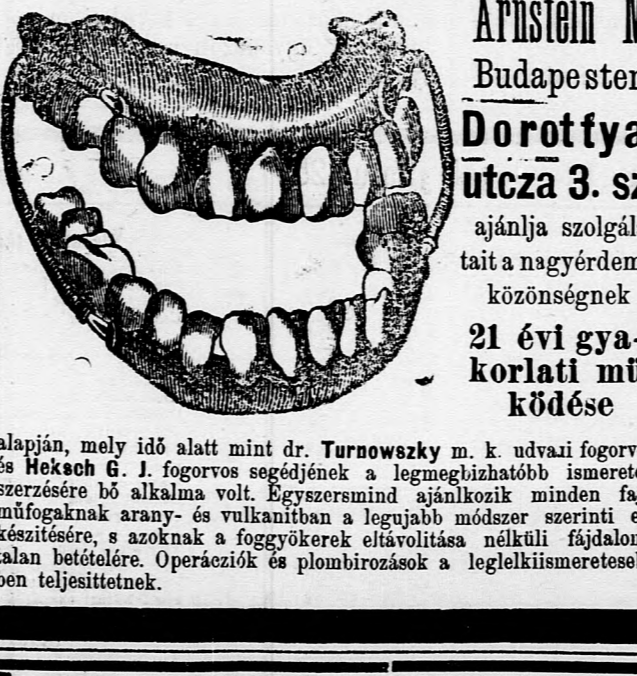
A legújabb és legelegansabb uri- és figyermek-ruhákban

bámulatos olcsó árakon Preszburger Vilmosnál király-utca, Jálies-féle házban, 26. új szám.

Fogorvosi és műipari terem.

Arnstein M. Budapest, Dorottya-utca 3. sz.

Fogadó-szoba.

kályhák, kandallók,

takaréküzehelyek, fűtőkádák, valamint majolica dísz tárgyak, azoknál szabadalmazott szabályozható tülkályhák...

Fischer J., majolica- és kályha-gyár Budapest.

Vertical text on the far right edge of the page, partially cut off.

